

Άρθρο σχόλιο για την ημέρα της γυναίκας

2013-03-10 16:04:01

Η Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας στις 8 Μαρτίου θα πρέπει να είναι μια ημέρα γιορτής για τις γυναίκες σε όλο τον κόσμο. Εμφανίστηκε το 1911, και αποτέλεσε πλατφόρμα για την εκστρατεία για τα δικαιώματα και την αναγνώριση των γυναικών, αλλά έχει χρησιμοποιηθεί επίσης για να γιορτάσουμε τα επιτεύγματα των γυναικών αλλά και ως κάλεσμα για την ειρήνη στην πιο ταραγμένη εποχή. Το φάσμα των φωνών που έχουν λάβει μέρος σε αυτή την εκστρατεία από την έναρξή της, δείχνουν σαφώς ότι οι γυναίκες, όπου κι αν βρίσκονται, έχουν συμβάλει στην γκάμα της ανθρώπινης εμπειρίας. Όμως, παρά τα προφανή άλματα προς τα εμπρός η ανισότητα είναι ακόμη εμφανής.

Η Διεθνής Ημέρα της Γυναίκας θα πρέπει να δώσει τροφή για σκέψη σε όλους στα επαγγέλματα υγείας. Πρέπει να προβληματιστούν σχετικά με την ανισότητα, όπως ισχύει και για την υγεία των γυναικών και να ρωτήσω: Έχει σημειωθεί πρόοδος; Όταν προβάλλονται μέσα από ένα παραδοσιακό στενό φακό της αναπαραγωγικής υγείας, σίγουρα μπορούμε να γιορτάσουμε, χωρίς να εφησυχάζουμε.

Οι Αναπτυξιακοί Στόχοι της Χιλιετίας; Πρωτοβουλίες ασφαλούς μητρότητας, η εκστρατεία Pink Ribbon, εκστρατείες για να σταματήσει ο ακρωτηριασμός των γυναικείων γεννητικών οργάνων. Χιλιάδες άλλοι τρόποι έχουν εξασφαλίσει ότι η υγεία των γυναικών είναι ψηλά στην ατζέντα πολλών χωρών.

Υπάρχουν περισσότερα-πολύ περισσότερο-για την υγεία των γυναικών από την αναπαραγωγή. Ωστόσο, ενδεικτικό του τρόπου με τον οποίο η κοινωνία βλέπει τις γυναίκες είναι η εξίσωση της γυναίκας με τη μητέρα, η οποία κινδυνεύει να περιορίζει την υγεία των γυναικών στους τομείς της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας. Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής θα πρέπει να κάνουν μια συνειδητή προσπάθεια να ξεφύγουμε από αυτό το στερεότυπο, εάν πρόκειται να έχουν μια μόνιμη και παγκόσμια επίδραση στην υγεία των γυναικών. Είναι σημαντικό, τα εμπόδια για την έγκαιρη πρόσβαση των γυναικών σε όλες τις πτυχές της καλής ποιότητας φροντίδας υγείας θα πρέπει να μειώνονται.

Πρωτοβουλίες χρειάζονται επείγοντως για να αποφευχθεί η έκρηξη του κινδύνου μη μεταδοτικών ασθενειών από τους συνεχώς αυξανόμενους αριθμούς των γυναικών καπνιστών, και γυναίκες που είναι σωματικά αδρανείς και παχύσαρκες. Τα ζητήματα αυτά έχουν ήδη τονιστεί σε χώρες υψηλού εισοδήματος, και είναι πιθανό να δημιουργήσουν μια ακόμα μεγαλύτερη οικονομική επιβάρυνση-μέσω της κακής υγείας για τις γυναίκες- σε χώρες με γρήγορη εκβιομηχάνιση.

Για να εκπληρώσει Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (ΠΟΥ) ορισμό της υγείας-μια κατάσταση πλήρους σωματικής, ψυχικής και κοινωνικής ευεξίας και όχι απλώς η απουσία ασθένειας ή αναπηρίας-την αρμοδιότητα για την υγεία των γυναικών πρέπει να διευρυνθεί ακόμη περισσότερο. Οι γυναίκες πρέπει να είναι σε θέση να εκπληρώσουν τις δυνατότητές τους σε προσωπικό επίπεδο, οικογενειακό, καθώς και στην ευρύτερη κοινωνία.

Ψηλά στην λίστα θέμα για τις γυναίκες είναι η απαλλαγή από τη βία λόγω φύλου, η οποία είναι θέμα του ΟΗΕ για την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας. Ως εκ τούτου, το Κογκρέσο των ΗΠΑ ψήφισε για την ανανέωση και την επέκταση της Βίας κατά των Γυναικών. Αλλά, για τις γυναίκες να επιτύχουν μια πραγματική κατάσταση της σωματικής, ψυχικής και κοινωνικής ευεξίας, θα πρέπει να αντιμετωπιστεί η διάχυτη κοινωνική διάκριση κατά των γυναικών.

Οι γυναίκες είναι υποτιμημένες τόσο εντός όσο και εκτός του χώρου εργασίας. Ο χρόνος που αφιερώνουν οι γυναίκες για τη φροντίδα μέσα στην οικογένεια και συμβάλλοντας στην εθελοντική

τομέα πολύ συχνά περνά απαρατήρητος. Στο χώρο εργασίας, ακόμη και οι πιο ανεπτυγμένες χώρες εξακολουθούν να αποτυγχάνουν να μεγιστοποιήσουν το δυναμικό των γυναικών. Μερικές από τις χώρες με τις μεγαλύτερες δυνατότητες έχουν ακόμη πολύ δρόμο να διανύσουν και οι περισσότερες από τις 128 χώρες αξιολογούνται «στην αρχική πύλη» της πορείας προς τις στρατηγικές για την ενδυνάμωση των γυναικών. Οι χώρες αυτές θα πρέπει να έχουν τη βεβαιότητα ότι οι μελέτες έχουν δείξει επανειλημμένως ότι η χειραφέτηση των γυναικών οδηγεί σε καλύτερη υγεία, καλύτερη ανάπτυξη παιδική ηλικία, την οικονομική ευημερία και την ασφάλεια σε όλους τους τομείς της κοινωνίας.

Για να πραγματοποιηθεί η αλλαγή το πρόβλημα πρέπει να αναγνωρίζεται πλήρως, από τους άνδρες και τις γυναίκες, στις χώρες υψηλού εισοδήματος και χαμηλού εισοδήματος, σε όλο το φάσμα των θρησκειών και των πολιτισμών. Η αλλαγή θα απαιτήσει τη διατομεακή συνεργασία, ισχυρή ηγεσία, πολιτική βούληση και επαρκή χρηματοδότηση. Αλλά, αυτό είναι ίσως το πιο σημαντικό να θυμόμαστε ότι η πολιτιστική ανάθεση των κανόνων των δύο φύλων δεν περιορίζει την δυνατότητα των γυναικών στην απομόνωση.

Οι άνδρες είναι επίσης συχνά σιωπηλά θύματα των στερεοτύπων των φύλων. Αυτά τα πρότυπα εμποδίζουν άνδρες που λαμβάνουν την επιμέλεια των παιδιών τους, λαμβάνοντας ίση άδεια πατρότητας, ή κάνουν δουλειά που παραδοσιακά έχει χαρακτηριστεί ως “η εργασία των γυναικών”, όπως ο εθελοντισμός ή η φροντίδα για τους αγαπημένους.

Παροχή στρατηγικών για τη διευκόλυνση των γυναικών και τη βελτίωση της υγείας τους, δεν μπορούν να λειτουργήσουν σε πλαίσιο απομόνωσης. Πρέπει να αγωνιστούμε για έναν πολιτισμό στον οποίο είναι φυσιολογικό για τις γυναίκες και τους άνδρες να αποτιμώνται εξίσου σε όλες τις πτυχές της κοινωνίας. Αυτό θα απαιτήσει ριζική αλλαγή στον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε τους ρόλους των φύλων σε όλες τις πτυχές της ζωής. Μόνο όταν αυτό επιτευχθεί η κοινωνία μας δε θα είναι πεπαλαιωμένη.